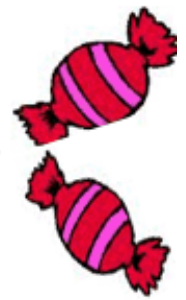
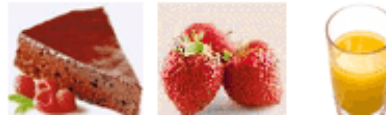

נא לא לקרא בזמן התפלה		
יקריאת התורה		
מוצט"ק	הד"נ	
20:12	19:03	קרית ארבע
20:12	19:03	חיספין
20:15	19:06	חיפה
20:12	18:58	ירושלים
20:14	19:14	תל אביב

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

שבת קדש פרשת ואתחנן | ט"ז אב התשע"ב | גליון מספר 41 | שנה ראשונה

י"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א

נקדה אמלטה

לרפואת אביטל בת חנה

"ואהבת, את ה' אלהיך"

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.

נמאס כבר מהחפץ הזה, אין מה לעשות ומשעמם, קרא דניאל בקול עיף. נכון מאד ענה לו יהודה, כבר הינו בטיול, וגם לברכה הלכנו מספר פעמים, בקרנו אצל סבא וסבתא, דודים ודודות, ואנחנו יושבים בבית, פה ושם משחקים, יוצאים לגנה לשחק עם חברים, קוראים ספרים, והזמן לא יז. מה דעתכם לגשת לרבקה השכנה ולסיע לה בעבודות הבית, שאלה אמא. בסדר ענה דניאל, את חושבת שהיא תשלם לנו? זה לא יפה לבקש כסף עבור עזרה, ענתה חגית. אתה מתלונן שאין לך מה לעשות, וכשיש רעיון למלא את הזמן בדברים חיוביים אתה מדבר על כסף? הלכנו לביתה של רבקה, נקשנו על הדלת, ואת הדלת פתחה רנה, בתה של רבקה. אמא בבית? שאלנו. כן! ענתה רנה, אבל היא נחה במטה, היא לא מרגישה טוב כבר כמה ימים. מאז שמוישי נולד, אמא מתקשה לישן בלילות, ואבא נמצא במלואים ולא יכל לעזר. הסתכלנו זה על זה, ומיד התחלנו להתארגן. חגית אספה אליה את ילדיה של רבקה, רחצה והלבישה אותם, ויחד נגשה אתם למטבח להכין ארוחת בקר, ואני עם יהודה ודניאל, הלכנו לארגן את הבית. בשקט גמור, החזרנו את המשחקים למקום, שטפנו את החדרים, תלינו כביסה שהיתה במכונה, וכלנו יחד הבגנים והבגנות, ירדנו לגן המשחקים שבשכונה. לאחר שלש שעות, חזרנו לביתה של רבקה, עיפים אך שמחים. כשנכנסנו, רבקה ישבה בסלון הבית, כשמוישי התינוק בזרועותיה. תודה רבה לכם, מלאכים שלי, זו היתה הפתעה גדולה, אין לכם משג עד כמה עזרתכם היתה בזמן הנכון. ישלם הקב"ה לכם שכר פעולתכם. הסמקנו, אנו מקוים שלא הרעשנו והפרענו לך לישון, אמרה חגית. לא! לא שמעתי דבר, עיפה מאד הייתי. להתראות קראנו, והלכנו הביתה. כשישבנו לאכל צהרים, אמרה חגית: ואוו, איך מהר עבר הזמן. נכון אמרה אמא, כשעושים באהבה, הזמן רץ אץ לו. היודעים אתם שבפרשת השבוע התורה מצוה אותנו "ואהבת את ה' אלקיך", ואמרו חכמים איך נלמד לאהב את ה'? על ידי שנאהב את בריותיו. זכיתם היום גם ללמד מה זו מצות "ואהבת לרעך כמוך", וגם זכיתם לאהב את בריותיו של הקב"ה. הקב"ה ישלם שפרכם מן השמים, אמרה אמא. חיכנו, גם רבקה ברכה אותנו פך, אמרנו. אם פך זכיתם בכפלים. ישר כחכם.

חברי ואהובי, וכיצד אתם ממלאים את זמנכם בחפשה הגדולה?

שבת שלום ולהתראות בשבוע הבא בעלון פרשת עקב, יונתו.

גר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתו פלמר
ה"ד

החיזה הפרשה

- ☺ מה צריך לזכור עם ישראל כאשר הוא רואה גויים רבים ממנו?
- ☺ מה קרה לבגדים שלבשו ישראל במשך ארבעים שנות הגדודים במדבר?
- ☺ בפרשה שלנו כתובים כל שבעת המינים, מה הם?
- ☺ ממה ישראל צריכים להזהר לאחר שישתקעו וצליחו בארץ?

השילוי הפרשה - לציון הרב ציון בן אברהם צדוק ז"ל

משה מתחנן לפני ה' להתיר לו להפגס לארץ. אך הדבר היחיד שנתן לו הוא לעלות על הר גבוה ולראות את הארץ בעיניו. משה מצוה את העם על חשיבות שמירת התורה וחקיה בלא להוסיף או לגרע, וזכירת מארעות המדבר, אותם יש לספר לדורות הבאים. לזכור את מעמד הר סיני והאסור החמור על עבודה זרה. כאן מקיים משה את אשר צוה בפרשת מסעי ומבדיל שלוש ערי מקלט בצד המזרחי של הירדן. ואוסף את ישראל וחוזר בפניהם על עשרת הדברות. ומצוה אותם לשמר עליהם ועל שאר המצוות, ומסיים בפסוק "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד".

המשחה הפרשה

במדרש נאמר: "רבי ינאי אומר: לעולם אל יעמד אדם במקום סכנה, באמרו: יעשה לי נס ולא יקרה לי כלום. שפא באמת לא יקרה לו נס". בפרשתנו מוסר משה את חקי ה' ומזהיר את העם להשמר מפני עשית הדברים האסורים. "ונשמרתם מאד לנפשתיכם". זו לא המלצה אלא חיוב לשמור את עצמנו מפל דבר מזיק או עלול להזיק לנו. לפעמים אנו עושים מעשים מסוכנים של ממש, וכאלו שיש בהם חשש סכנה. לא אחת קורה שהורינו וסתם אנשים שרואים אותנו, מזהירים ומרחיקים אותנו מהסכנה. אך כיצד אנו מגיבים? וכמה פעמים אנו מנסים כשאף אחד לא רואה אותנו? חייבים אנו להשמר ולא פחות מכך להודות לכל מי ששמר עלינו לבל ננזק ונפגע בעצמנו גם בלי פגנה.

ספור אלוהן השבת

בבגדד היו שני אנשים שהיו קונים בגדים ודברים ישנים. פעם שמעו שיש אצל שפחה אחת מן הגוים חפצים ישנים, והלכו יחד כדי לקנות ממנה. בדרך עברו ליד קהל מתפללים שהיה חסר להם עשירי למנון עבור קדיש. האחד השיב שאין לו זמן והוא ממהר ללכת ונפרד מחברו. והשני אמר: "מצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה", ונכנס להשלים מנון, ענה אמנים בקדיש, ויצא גם הוא לאותו מקום. כשהגיע ראה שחברו קנה את כל החפצים זולת פמה סמרטוטים פחותי ערך, ומרב שהיו בלויים לא רצה חברו לקנותם בשום אופן. בכדי שלא ילך בידיים ריקות, קנה את הסמרטוטים והלך לביתו. כשמין את הסמרטוטים, מצא בתוכם מרגלית אחת שקבל בעבורה חמשים זהובים במזמן. מרב שמחה קרא על עצמו את הפסוק "לא העדוף המרבה, והממעיט לא החסיר". אך היות ולא קנה את המרגלית, אלא את הסמרטוטים, החליט לשאל בעצת "הרב בן איש חי" זיע"א. כששמע הרב את כל המעשה ענה ואמר: "אתה ענית אמן על חצי קדיש שהם חמשה אמנים, וחז"ל אמרו שכר אמן בעוה"ז הוא עשרה זהובים, וחמש פעמים עשור, הרי חמשים זהובים במזמן בעוה"ז, והקרו קימת לך לעוה"ב. יצא האיש לביתו שמח ומרצה. כמה גדול שכר העוה"ז אמן שיורד לו "שפע ברכה בלי טרח".